

КЛАСИФІКАЦІЯ СТАНЦІЙ МІСЬКОГО ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Станції міського залізничного транспорту являються найважливішими ланками доріг та відіграють першочергову роль в його роботі. Класифікація станцій має фундаментальне значення, оскільки виступає основним методом їх пізнання, організації, упорядкування інформації про об'єкти та узагальнення даних.

Пасажирська станція – станція з шляховим розвитком і пристроями, що дозволяють приймати і відправляти потяги, призначена для обслуговування пасажирів. Станції міської електрички працюють за єдиною технологією, розробленою на основі взаємодії роботи пасажирської станції з графіком руху потяга та внутрішньостанційних процесів.

На станціях для виконання усіх видів робіт з обслуговування пасажирів передбачаються наступні пристрої: пасажирські платформи, тунелі та пішеходні мости, дороги для прийому потягів, пристрої автоматичної, телемеханіки, освітлення та інше. Основна робота з обслуговування пасажирів здійснюється на платформах. Для захисту пасажирів від дощу та снігу, а також від сонячних променів над пасажирськими платформами будують спеціальні перекриття.

В залежності від положення на лінії станції міської електрички поділяють на проміжні, кінцеві та пересадочні. На проміжних станціях здійснюється лише посадка та висадка пасажирів. Кінцеві станції, на яких закінчується рух потягів, розташовані на початку та вкінці лінії. На цих станціях потяг змінює напрямок руху. Пересадочні станції призначені для пересадки пасажирів на зовнішні та внутрішні види транспорту.

Станції міської електрички є пунктами стику (транспортно-пересадочними вузлами) різних видів громадського пасажирського транспорту. До них відносяться: позавуличний швидкісний транспорт – метрополітен; вуличний громадський транспорт - автобус, тролейбус, трамвай, маршрутне таксі.

Станції міського залізничного транспорту в залежності від розташування на території міста можна поділити відповідно на три типи: станції сельбищної зони, станції виробничої зони та станції ландшафтно-рекреаційної зони.

Дослідження були проведені на діючій мережі Київського міського залізничного транспорту, яка має одну лінію довжиною 50,8 км та включає 14 станцій. Внаслідок проведеного дослідження встановлено: на лінії Київської міської електрички розташовано 7 пересадочних станцій на лінії приміського залізничного руху, в тому числі одна - на лінії приміського автомобільного руху, 7 проміжних станцій; 6 станцій міської електрички є пересадочними пунктами на позавуличний швидкісний транспорт, тобто метрополітен, 8 станцій є пересадочними пунктами на вуличний громадський транспорт; 4 станції сельбищної зони розташування, одна – виробничої зони розташування, 9 станцій змішаної зони розташування.